

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 9CoP/114/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914206249  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914206249.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: T. U., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX/X, Q., proti odporcovi: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXXX/X, Q., v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej B. U., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 5P/61/2014-17 zo dňa 23. septembra 2014, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti odvolaním nenapadnutej ostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov konania a maloletú na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať jej majetok, pričom otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu výživným vo výške 150 Eur mesačne počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku a styk otca s maloletou upravil v neobmedzenom rozsahu. O trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu. Pri určovaní výšky výživného vychádzal zo zárobkových možností a schopností rodičov, ako aj z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Mal za to, že je povinnosťou otca zabezpečiť si príjem, z ktorého by sa tak ako matka podieľal na uhrádzaní všetkých odôvodnených potrieb maloletej, vzhľadom na jej vek a štúdium na škole. Mal zato, že otec by mal vyvinúť maximálne úsilie na zvýšenie svojho príjmu, z ktorého by mohol poskytovať stanovené výživné a takto aspoň sčasti pokryť odôvodnené potreby maloletej.

Proti uvedenému rozsudku, v časti o povinnosti platiť výživné na maloletú podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej a žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, aby bol zaviazaný platením výživného vo výške 50 Eur mesačne. Mal za to, že súd sa pri rozhodovaní o výške výživného nezaoberal jeho zárobkovými pomermi a nezobral do úvahy jeho finančnú situáciu. Poukázal nato, že po prehĺbení hospodárskej krízy mu klesli príjmy na takú mieru, že povinné odvody do poisťovní boli vyššie, z toho dôvodu podnikateľskú činnosť prerušil a stal sa nezamestnaným. Nemá žiadne príjmy, nie je poberateľom podpory v nezamestnanosti, ani nepoberá žiadne dávky sociálneho poistenia alebo osoby v hmotnej núdzi. Ak chce získať nejaké peniaze na obživu, ponúka občanom pomoc pri prácach v záhrade za stravu, prípadne za menšie finančné hotovosti. Nástupom jesene však takáto možnosť zanikla.

Matka maloletej sa k odvolaniu nevyjadрила.

Kolízný opatrovník maloletej vo svojom písomnom vyjadrení žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom ako vecne správny potvrdiť majúc zato, že otec vo svojom odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili zamestnať sa aj v inej oblasti, ako prevádzkovať živnosť a má možnosť hľadať si zamestnanie aj mimo miesta trvalého bydliska.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v intenciách ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutých častiach zostali výroky rozsudku okresného súdu nedotknuté.

Z ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že je zákonná povinnosť otca maloletej platiť na ňu výživné do času, kým nebude schopná sa sama živiť a to podľa svojich schopností a možností, na ktoré súd prihliadne aj vtedy, ak sa vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku, pričom výživné má prednosť pred inými jeho výdavkami. Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletej nárazovo zarobí niekedy 200, niekedy 300, niekedy 500 Eur mesačne, pričom má možnosť nájsť si aj inú prácu a ísť pracovať aj do Rakúska, kedy by jeho príjmy postačovali na platenie výživného v stanovenej výške, čo však neučinil. Vychádzajúc z uvedeného súd mal zato, že je v schopnostiach otca maloletej platiť výživné v stanovenej výške a preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Inú vyživovaciu povinnosť už otec maloletého dieťaťa nemá.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletých je v zmysle ust. § 81 ods. 1 O.s.p. konaním, ktoré možno začať i bez návrhu, preto rozhodol krajský súd o trovách odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e .**